

L'alegria, espècie protegida

Crònica del concert inaugural del BarnaSants 2019 el passat divendres | Cesk Freixas va presentar el disc 'Festa Major' a L'Auditori de Barcelona

Cesk Freixas inaugurant el BarnaSants 2019 | Juan Miguel Morales

Aquest 2019 el cantautor penedesenc commemora el seu quinzè aniversari damunt els escenaris. I pel balanç que **Cesk Freixas** va oferir divendres passat a la Sala Oriol Martorell de L'Auditori de Barcelona es nota que el cantautor penedesenc vol marcar un nou camí en la seva trajectòria. Hi presentava el seu últim disc, *Festa Major* (U98, 2019), un treball conceptual, on cada cançó rep el títol d'un acte de festa major, acompanyat del seu inseparable guitarrista i arranjador Víctor Nin.

La nit de divendres, però, com a acte d'inauguració del festival BarnaSants, va arrencar amb el parlament del seu director, Pere Camps, que un any més interpel·lava l'auditori amb el crit d'alerta que és el lema d'enguany, 'Feixisme mai més', sobretot perquè l'endemà 26 de gener es commemoraven els vuitanta anys de l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona, i per una actualitat que té massa feina a fer encara a l'hora d'exhumar el franquisme de les institucions i de les mentalitats'. I segueix amb l'aposta del BarnaSants com a 'projecte cultural en xarxa', amb sinèrgies amb Normalització Lingüística, Voluntaris per la Llengua o centres cívics com Cotxeres de Sants i els seus ponts dels últims anys amb l'Amèrica Llatina.

També van parlar el responsable del Comissionat de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Joan Subirats, que va admirar la tasca de les 24 edicions del BarnaSants i la figura del seu director, que va dir que han estat 'fidels als principis de compromís en valors amb la terra', així com va parafrasejar Gramsci per glosar l'interregne actual amb allò que 'El vell món es mor. El nou triga a aparèixer. I en aquest clarobscur, sorgeixen els monstres'. Per la seva banda, la consellera de

Cultura Laura Borràs també va incidir en el lema del festival, 'feixisme mai més', dedicat als actuals presos i exiliats, i valorant com Pere Camps i el BarnaSants han aconseguit 'combatre'l amb decisió i amb raó', alhora que considerant com 'ens ajuda a ordenar les emocions en el temps' i aconseguir més 'sobirania cultural'.

El concert de **Cesk Freixas** va estar equilibrat entre cançons dels quinze anys de trajectòria i cançons del nou disc *Festa Major*, com les dues primeres que va interpretar, "Pregó", amb aquell sentiment de cantautor per vocació ('no necessito res més que el teu amor i una guitarra'), i una "Cercavila" integrada 'de nans i gegants' que posava en joc la pantalla de leds evocant les bombetes de colors d'una festa major. Pel que fa al repertori antic, va anar repassant les cançons que més vitalisme desprenen, com "Vull sentir la vida", del disc *Protesta* (Temps Record, 2014), "Que no et falli mai la sort", de *Tocats pel foc* (Temps Record, 2012), o "Sembreu-me la llibertat", de *La mà dels qui t'esperen* (Temps Record, 2010), amb la qual va recordar la lluita contra la línia de Molt Alta Tensió (MAT).

A la sisena peça va tornar a fer gaudir del nou disc amb "Correfoc", una cançó que canta al disc amb Natxo Tarrés (**Gossos**) i on es pregunta 'com s'apaga un incendi si has disparat al bomber', que tantes lectures pot tenir, fins i tot recordar aquell "En un instant (nit trista de Patum)" de **Gossos** de l'any 2008. El fil de la gira actual de **Freixas** passa pantalla del que cantava a "Aquí, la bellesa i la dignitat", del disc *Proposta* (DMusical, 2017), i el mantra que va fer corejar divendres al públic: 'ja fa temps que estem tocant fons'. Tothom sap el compromís de lluita del penedesenc, però amb l'últim disc ha volgut donar un respir, oferir "Aigua" cantant 'no hi ha pantà que et pugui contenir' i també nits de "Revetlla" (que al disc canta amb **Beth**).

Al recital de divendres també s'hi van sentir dues versions clàssiques de la cançó, "Al meu país la pluja", de **Raimon** (que va aparèixer al disc *Proposta*; també va cantar la pròpia "Potser per tu"), i "Què volen aquesta gent?", on rumbeja la cançó mítica de **Maria del Mar Bonet**. I ja encenent la traca final, la impressionant "Alegria", telonejada per una coneguda gravació del poeta uruguaià Mario Benedetti en "Defensa de la alegría"; una alegria que segons **Cesk Freixas** sempre 'la pots desenfundar, només fa falta ser humil'.

"Tronada" canta que surt 'proveït de ferradures' i avisa que 'veuràs quina polseguera si molestes gaire el ruc', una visceralitat i animalitat que recorda la versió que el mateix **Freixas** feia de **Quico Pi de la Serra**, "El burro i l'àguila". Era una bona introducció per a "Diumenge", 'per activar el mecanisme de la memòria' col·lectiva, del 'no oblidarem mai' el diumenge en què la societat va voler votar i ho va fer, l'1-O. **Cesk Freixas** va reflexionar com per algú nascut l'any 1984 allò va representar 'un dels dies més intensos i més compromesos'. La festa es va cloure amb "La petita rambla del Poble Sec", potser la seva cançó bandera des del 2010, i un "Ball" recent que permet veure la vida 'com un ball que no té orquestra' quan 'és intensa com la tempesta'.

Cesk Freixas inaugurant el BarnaSants 2019. Foto: Juan Miguel Morales